

men 6 maanden lid is geweest, overlijdt men eerder dan vervalt de betaalde contributie aan het fonds. Na de fusie wordt de termijn 3 maanden, welke wijziging eveneens van 'Hulp' werd overgenomen.

In het Inschrijfboek is hierover tweemaal als notitie gevonden 'overleden voor begravenistijd'. Kennelijk werd aan deze regel strak de hand gehouden, want een van beide vermeldingen betreft de moeder van Wylacker³⁰!

In artikel 15 van het Reglement is bepaald dat bij overlijden, naast het Reglement en de Acte van Aandeel, ook het geboortebewijs moet worden overlegd. Inlevering van een bewijs van overlijden was waarschijnlijk niet nodig omdat de begrafenis door het fonds zelf werd geregeld. Eerst medio 1844 is in het Reglement opgenomen dat een overlijdensbewijs moet worden ingeleverd voor leden die buiten Rotterdam overlijden of waarvan de erfgenamen zelf de begrafenis willen verzorgen en derhalve driekwart van het begrafenisgeld willen ontvangen. In de eerste jaren wordt een enkele maal bij een inschrijving vermeld 'behoevende bij overlijden geen doopcedul'. Dit gaat dan kennelijk om bekenden van Wylacker. Later treffen we deze mededeling nog maar sporadisch aan; wellicht werd de administratie toen reeds minder persoonlijk door het aanstellen van bodes en het toenemen van het aantal leden.

Indien bij het overlijden blijkt dat men zijn leeftijd foutief heeft opgegeven bij de inschrijving in het fonds, waardoor te weinig contributie is betaald, of als men zelfmoord heeft gepleegd, bestaat er geen recht op een begrafenis (art. 16). Ook daarvan zijn enkele voorbeelden gevonden in het Inschrijfboek³¹).

De laatste 10 artikelen bevatten diverse administratieve en organisatorische bepalingen, waarop we hier niet verder zullen ingaan.

Er zijn, zoals we reeds opmerkten, aan het eind van onze periode (1847) echter 38 artikelen. Toegevoegd werden vijf artikelen over het verzekeren van Ziekengeld, waarover straks meer. Andere toevoegingen zijn:

— weduwegelden

Reeds vanaf december 1838 (modelnr. 2) wordt aan de erfgenamen nog een geldbedrag uitgekeerd bij het overlijden van een lid. In januari 1842 wordt dit uitgebreid met 'weduwengelden'. Indien van een echtpaar, dat tenminste 9 maanden lid is, de man overlijdt, wordt aan de weduwe 12 weken lang een bedrag uitgekeerd, in plaats van eerder bedoelde eenmalige uitkering.